

[Hans Rasmussen.]

nævnte Ændringsforslag, skyldtes det den Omstændighed, at Justitsministeren, efter Lovforslagets Fremsættelse, i Udvalget havde givet Tilsagn om at ville fremkomme med et Forslag til Efteraaret om Ændring i Reglerne for Adgang til at procedere for Højesteret. Der foreligger endnu ikke noget saadant Lovforslag, og jeg benytter derfor Lejligheden til at spørge den højtærede Justitsminister, om der fra hans Side kan ventes i det Udvalg, der nu formentlig snart bliver nedsat, et Ændringsforslag om dette Spørgsmaal, eller om det skulde forholde sig saaledes, at det Mindretal, hvis Udtalelser jeg har tilladt mig at citere her, skulde have misforstaaet Situationen under Udvalgets Arbejde i Fjor ved Samlingens Slutning.

Pürschel: Ja, det var jo egentlig Tanken, at der ikke skulde have fundet nogen Forhandling Sted ved denne Lejlighed, men da de andre Partiernes Ordførere har gjort nogle Bemærkninger, mener jeg det dog ogsaa rigtigt for vort Vedkommende at gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg vil da først sige, at allerede denne Forhandling viser, at det var uheldigt, at man ikke i Fjor, i sidste Samling, gjorde dette Lovforslag færdigt fra Folketingets Side. Der var fra Udvalgets Side sat megen Kraft ind paa at faa Betænkningen færdig i rette Tid, og den forelaa ogsaa nogle Dage før Samlingens Slutning her i Tinget. Man havde oven i Købet fra Udvalgets Side gjort et Arbejde for, at den skulde være nogenlunde let tilgængelig for Medlemmerne og let at overse. Det lykkedes imidlertid ikke at faa Lovforslaget ført igennem i Folketinget, hvad der efter min Mening vilde have været en afgjort Fordel. Det vil sikkert vise sig vanskeligt nu at gennemføre Lovforslaget her i Folketinget, uden at der kommer Ønsker frem om Ændringer, og naar vi først kommer ind paa det, er jeg ikke saa sikker paa, at det, som man kunde have naaet i sidste Samling, nemlig at faa Lovforslaget gjort færdigt her i Tinget, vil gaa saa let, som man regnede med den Gang.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om det Spørgsmaal, der er rejst af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Rasmussen). Jeg gør den paa egne Vegne, jeg har ikke haft Lejlighed til at tale med mit Parti om Sagen, og den Udtalelse, jeg fremsætter, skal derfor ikke være bindende for mit Partis Holdning. Men det forekommer mig, at hele Spørgsmaalet om Adgang til at procedere for Højesteret naturligt bør overvejes i Forbindelse med en

Række andre Spørgsmaal vedrørende en Ændring af forskellige Forhold ved Højesterets Sættelse og Arbejdsmaade. Disse Ting hører efter min Mening saa nøje sammen, at de bør overvejes under eet, og jeg for mit personlige Vedkommende vilde finde det rigtigt, at man overvejede dette enten i en dertil nedsat Kommission eller i det staaende Retsplejeudvalg, som jo vil være fortrinligt egnet til at behandle Sagen, kort sagt, at man fik en Overvejelse under eet af de mange Spørgsmaal, som i den senere Tid har været rejst med Hensyn til Højesteret.

C. C. Heilesen: Da Lovforslaget bortset fra nogle i Bemærkningerne nævnte formelle Ændringer er enslydende med det Forslag, der forelaa i sidste Samling og blev bragt saa langt frem, som det allerede har været omtalt, skal jeg ikke her komme ind paa Enkeltheder. Derimod vil jeg benytte Lejligheden til med et Par Ord paa ny at henlede Opmærksomheden paa den Rest af Inkvisitionsprocessen, som her i København findes i de saakaldte Undersøgelseskamre. I Undersøgelseskamrene foretages som bekendt Afhøringer under den Virksomhed til en Straffesags Oplysning, der væsentlig foregaar ved Politiet, den saakaldte Efterforskning, hvis Formaal ifølge Retsplejelovens § 806 især er at tilvejebringe saadanne Oplysninger, der er tilstrækkelige til at bestemme, om Forfølgning skal indledes ved Retten ved Begæring om Forundersøgelse eller Iværksættelse af Tiltale.

Disse Afhøringer er ikke offentlige. Dette er rigtigt, ikke mindst fordi ingen Sigtelse mod nogen bør bringes frem for Offentligheden, før den er forsvarlig underbygget. Det er klart, at der, hvis dette sker, tilføjes den, der sigtes, stor Uret, baade ved de Lidelser, han udsættes for, indtil det oplyses, at Sigtelsen er ubegrundet, og ogsaa fordi der altid let bliver hængende noget ved. Disse Afhøringer i Undersøgelseskamrene bør altsaa af den Grund ikke være offentlige. De foretages som bekendt af en Politimand, der nu benævnes Politivadokat, men de foretages ikke blot uden Offentlighedens Kontrol, de foretages ogsaa, uden at nogen Forsvarer har Ret til at være til Stede. Sigtede er prisgivet Politimandens Iver for at naa et Resultat. I dette Forhold bør der ske en Ændring. Det er en Rest fra Inkvisitionsprocessen, der ikke vedblivende bør opretholdes i vor Strafferetspleje. Det er ofte saadan, at naar en Politimand først har taget et bestemt Standpunkt, vil Prestigehensyn og andre Hensyn kunne føre til, at han søger